Elfde jaer. Nr 124. Zaterdag, 15 October 1864.

DE POSTRYDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeeliger condition.

TONGEREN, DEN 15 OCTOBER.

Kiezing van den 29 october.

Wy verzoeken de kiezers op hunne stembriefjes den naem te schryven van

M. den baron Gustaef DE WOELMONT,

burgemeester van Gors op-Leeuw, lid van den provincialen-raed van Limburg, voorzitter van het landbouwgenootschap van Borgloon.

—

Wy hebben reeds verleden donderdag aen onze lezers bekend gemaekt dat M. de baron Gustaef de Woelmont, op het aendringen van een groot getal katholyke kiezers, toegestemd heeft de kandidateur aen te nemen voor de plaets van volksvertegenwoordiger in vervanging van M. den graef W. de Borchgrave.

M. de Woelmont is genoeg gekend om ons te ontslaen van in groote uitleggingen te treden ten einde zynen naem aen den keus der kiezers aen te beveelen. De kiezers van het kanton Borgloon hebben hem naer waerde geschat toen zy hem kozen om hunne belangen in den provincialen-raed te gaen verdedigen. Het landbouw-genootschap van Borgloon heeft hem tot voorzitter gekozen en het belang dat hy stelt in den vooruitgang en den voorspoed van den landbouw blykt genoeg hieruit dat de sektie van zyn kanton onder zyne toezigt en bescherming heden als de bloeijendste van geheel de provincie Limburg mag gemeld worden.

M. Gustaef de Woelmont vereenigt overigens alle hoedanigheden welke men kan vereischen in de vervulling van het verheven ambt hetwelk de kiezers hem aenbieden. Onafhankelyk van allen invloed, zoo wel door zyne positie als door zyn karakter, gedienstig jegens eenieder, verkleefd aen de bewarende en economieke principen der overgroote meerderheid der kiezers van het arrondissement Tongeren, is M. de Woelmont onder alle opzigten waerdig in de kamer eenen zetel te gaen bekleeden en den opvolger te zyn van den waerdigen graef Willem de Borchgrave wiens overlyden wy te vroegtydig te betreuren gehad hebben.

—

Meer dan eens hebben wy de brasseryen besproken, die vooral te Thuin, tydens de kiezingen plaets hebben en waerin het kabinet niet het minste kwaed ziet, terwyl het integendeel in de katholieke distrikten, eene kiezing vernietigt, voor een enkel glas bier aen den kiezer gegeven. Vroeger konden de kandidaten te Thuin rekenen op 40, 50 of 60,000 fr. kosten : doch dit jaer hebben de kosten der kiezingen voor de vier kandidaten, in dat distrikt, 250,000 fr. beloopen en een der kandidaten komt ten minste de helft in die som. De Champagnewyn en de *pâté de foie gras* schynen dezen keer maer als toemaet te zyn voorgediend. Men heeft maeltyden in vollen regel, tegen 10 en 15 fr. per hoofd gevraegd, en in plaets dat de vrouwen zich met chocolaet en Dinantsche koeken, gelyk vroeger zouden te vreden stellen, hebben zy dezen keer, niet alleen plaets aen de diners geëischt, maer, zegt een blad, zy vroegen strikken, linten en krinolines op den hoop toe. Prins de Chimay heeft, in eene redevoering op eene landbouwplegtigheid, luidop verklaerd, dat het mandaet van volksvertegenwoordiger te Thuin voortaen wel degelyk *gekocht* wordt! Doch als het ministerie moet gered worden, is alles toegelaten, wordt alles vergeven, indien het resultaet maer ten gunste der heeren ministers is!

La Paix voegt er nog het volgende by, dat niet minder kenmerkend is en doet zien, dat het mandaet van representant te Thuin, wel degelyk door den meestbiedende gekocht wordt. Ziehier wat het blad van M. Coomans zegt :

« Eene der zinsneden (in de redevoering van prins de Chimay) welke wy hebben aengehaeld, schynt de bevestiging te zyn van een feit dat reeds iedereen bekend is, namelyk dat de prins de Chimay in de laetste dagen *geweigerd heeft den stryd voort te zetten*, in de prachtige eenredigheid welke ministerieele kandidaten daeraen gegeven hadden. Om de zaek te zeggen gelyk zy is, zou de prins de Chimay met eene aenzienlyke meerderheid gekozen zyn, *hadde hy zyne kiesuitgaven niet verminderd op een vierde van die zyner tegenpartyen*.

» Een kiezer van Thuin, die zich voor *onpartydig* uitgeeft, heeft ons feiten verzekerd, met kennis van zake, en ons eenvoudig bekend dat de millionairen, die den prys zouden willen betalen, zelfs eene kat zouden kunnen doen zegepralen in de komiteiten van Thuin en elders. Onze verbazing ziende, of liever onze ongeloovigheid, is hy nog verder gegaen : « Zeker, zegde hy, zouden wy de voorkeur geven aen eene kat boven een kiesbaren tweevoeter, *omdat in dit geval, de kiezing zou vernietigd worden, en het feest weêr zou te herbeginnen zyn!* »

» Deze reden is onweêrlegbaer voor de oogen der onpartydige lekkerbekken, die zich te Thuin voor de tafels gaen neêrslaen.

» Zy herinnert ons een verschrikkelyk woord van den achtbaren heer Jacques, die op zekeren dag den oorlog moede en zyne beurs ledig ziende, den stryd liet varen. De gewezen volksvertegenwoordiger van Marche verhaelde ons, onder andere kiesmerkweerdigheden, dat een groot getal zyner partygangers, met de tranen in de oogen tegen hem hadden gestemd, omdat zy, hem al hun levendig spyt uitdrukkende, in geweten verpligt waren eerder voor zynen tegenkanter te kiezen dan wel voor hem.

— Maer het zyn deugnieten en dwaeshoofden, zegden wy hem : die woorden gebruikende welke het best onze gedachten uitdrukten.

— Neen, hernam M. Jacques met een liefdadigen zucht, het zyn brave lieden ; 't zyn allen persoonlyk van myne vrienden en ik ken hun goed hert. *Zy hadden my aengeboden voor my te stemmen tegen halven prys,* iets waervoor ik diep gevoelig was, *want zulk voorstel zouden zy zeker aen geen ander gedaen hebben.* Maer het viel my nog te duer! Ik heb hun vriendelyk toegelaten de belangen hunner familien in te zien.

» Wanneer gaen wy dan toch eindelyk de kieshervorming hebben ? »

De deensche aengelegenheid.

Het Koppenhaegsch blad *Berlingske Tidende* bevat in zyn nummer van 5 october een artikel betrekkelyk de vertragingen welke de sluiting van het vredeverdrag met Duitschland ondergaet. Het wederlegt de beschuldigingen waervan Denemarken in sommige vreemde dagbladen het voorwerp is, en bewyst dat Denemarken, door gansch Europa laffelyk verlaten in zynen stryd tegen zyne overmagtige vyanden, niets te winnen heeft in eene verlenging van het *statu quo* dat zyne finantiën ten onderen brengt en zynen handel en nyverheid doodt. Ziehier hoe het deensch blad zich uitdrukt :

DE LOTELING.

(*Vervolg en einde.*)

—

Moeder en dochter bragten de overige uren van dien vreeselyken nacht, dien nacht van angst en wanhoop, door, met te luisteren naer de eerste teekenen van de aenstaende worsteling. Maer geen geluid brak de stilte af, voor het begon te dagen. Toen hoorden zy hevig schieten. Elk schot scheen haer den dood van degenen, die zy beminden, te verkondigen. Het vuren duerde zonder ophouden tot den middag voort ; daerna werd het minder hevig en eindelyk hield het geheel en al op. Naer den tyd, dien de worsteling geduerd had, te oordeelen, moest zy zeer ernstig geweest zyn ; maer de twee arme vrouwen hadden nog niet te weten kunnen komen, wie de overwinning behaeld had. Eindelyk meenden zy in de rigting van de hoeve een man te zien naderen. Hy kwam digter by ; hy hief pynlyk het hoofd op, om te oordeelen, hoe ver hy nog gaen moest. Renée herkende Etienne, bleek, bloedend en ontdaen. Voor hare dochter bevende, keerde zy zich om, om haer in hare armen op te vangen ; zy dacht, dat de schok te sterk voor haer zoude zyn. Maer ook Marie herkende haer minnaer en snelde hem te gemoet.

— Uwe party heeft de overwinning behaeld, zeide hy met inspaning ; het leger der Republikeinen is verslagen en op de vlugt gejaegd. Ik ben zwaer gewond ; ik geloof, dat ik zal sterven — maer hier te sterven, by u, is nog een geluk voor my.

Zy ondersteunden hem by het naer binnen gaen en plaetsten hem op een stoel ; zyne overgebleven krachten begaven hem, en hy viel bewusteloos neder.

— Hy is dood! riep Marie vol angst.

— Neen, zeide Renée, hy ademt ; ga vader Martin halen ; hy is een kundig man en in de behandeling van wonden ervaren. Gy weet waer gy hem vinden kunt, maer zeg vooral niet, dat de lyder een Blauwe is ; hy zou weigeren hem te helpen en hem misschien uitleveren. Hy is gelukkig niet met Etienne bekend en zal dus denken, dat hy tot onze party behoort.

In dit oogenblik opende de gewonde soldaet de oogen, glimlachte Marie toe en strekte zyne hand naer haer uit. Zy greep ze en barstte in tranen uit.

— Ga, Marie, zeide hare moeder, terwyl zy haer zacht de deur uitdrong ; bedenk, dat hy, hoe eer zyne wonden verbonden worden, ook des te spoediger zal genezen zyn.

Marie verliet stilzwygend de woning. Renée verwyderde toen alles wat Etienne zou kunnen verraden. Zy ontkleedde hem met al de voorzorg eener moeder en verborg zyne uniform en andere kleederen in eene kast. Zy hing juist de met bloed bevlekte kleederen op, toen een zilveren ketting, die uit een der zakken hing, hare opmerkzaemheid tot zich trok. Zy bekeek den ketting, trok er aen en bespeurde nu een zilveren horologie, dat zy maer al te goed herkende. Het was het horologie, dat Jean van zyn vader geërfd had ; het was hetzelfde, dat haer zoon eenige uren geleden in den zak had. Zy liet de deur digt vallen, zy beefde in al hare leden, met ontstelde blikken staerde zy op het horologie ; daerop vloog zy naer het bed, en niet meer aen het lyden van den gewonden soldaet denkende, schudde zy hem hevig by den arm.

— Wie gaf u dit? zeide zy op schellen toon, terwyl zy hem het horologie voorhield. Hoe kwaemt gy hieraen? Spreekt! van wien hebt gy het gekregen?

— Dat, zeide Etienne, pynlyk het hoofd opbeurende en zyne denkbeelden trachtende te verzamelen, dat — ha! nu herinner ik het my! — dat is het horologie van een armen Vendéer, die my opdroeg, het aen zyne moeder ter hand te stellen.

— En waer — waer is die Vendéer? Is hy gewond — is hy gevlugt — is hy — is hy —

Zy kon het noodlottige woord niet uitspreken.

— Hy is dood, zeide Etienne met eene uitgeputte stem.

— Dood! herhaelde Renée met eene wilde stem, dood! Ongelukkige, hebt gy hem vermoord en geplunderd?

Deze beschuldiging scheen den soldaet uit zyne bezwyming te doen bykomen.

— Ik ben geen struikroover of moordenaer hernam hy met verontwaerdiging. Ik doodde dien man ter zelfverdediging en zoude hem, indien hy my niets gegeven had, ook niets ontnomen hebben.

— Hoe, hebt gy hem gedood, gy? zeide Renée, terwyl zy eene schrede terug trad. O mensch! weet gy wel, wien gy gedood hebt? vervolgde zy, terwyl zy hem weder naderde.

— Neen, hernam Etienne met eene flauwe stem. Ik zal u zeggen, hoe het gebeurd is, zoo gy het hebben wilt, moeder Renée.

— Moeder Renée, mompelde de ongelukkige vrouw, op den toon der bitterste droefheid ; spreek, voegde zy er by, spreek!

— Het gebeurde op deze wyze, hernam de soldaet met eene zwakke stem. Wy werden allen teruggedreven, en ik vlood in de rigting van een klein bosch, toen ik uitgleed en viel. In dit oogenblik sprong een Vendéer uit het boschje te voorschyn en snelde op my toe. Ha, Blauwe, schreeuwde hy, uw uer is gekomen! Ik — ik keerde my om en zag hem op myne borst aenleggen ; maer op eens, ik weet niet waerom, zag hy my ernstig aen en liet zyn geweer zakken. De haen van myn geweer was gespannen — ik vuerde — en hy viel.

Hier hield de soldaet op en scheen in een staet van gevoelloosheid te vervallen. Een doordringende kreet der moeder deed hem tot zich zelven komen.

— Ik vuerde, en hy viel, herhaelde hy. Hy stierf niet terstond ; hy verhief zich op de knieën en greep my, langs den grond kruipende, by myne kleederen. Ik dreigde hem met myn sabel af te maken. — Het is niet noodig, stamelde hy, gy hebt my doodelyk getroffen ; ik heb nog meer eenige minuten te leven. Ik vergeef u myn dood. Met myn laetsten zucht smeek ik u, dit aen myne moeder te geven. Hy reikte my zyn horologie over, en ik nam het aen. Hy mompelde daerop eenige onverstaenbare woorden en gaf den geest. Ik